

Europees Economisch en Sociaal Comité

SOC/543
Hervorming van het CEAS I

ADVIES

Europees Economisch en Sociaal Comité

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking)

[COM(2016) 270 – 2016/0133(COD)]

Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010

[COM(2016) 271 final - 2016/0131(COD)]

Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van [Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend] , voor de identificatie van een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land of staatloze en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving (herschikking)

[COM(2016) 272 final - 2016/0132(COD)]

Rapporteur: José Antonio Moreno Díaz

Raadpleging	Raad van de Europese Unie, 15/06/2016
Rechtsgrondslag	Artikel 304 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling:	Werkgelegenheid, sociale zaken, burgerschap
Goedkeuring door de afdeling	27-9-2016
Goedkeuring door de voltallige vergadering	19/10/2016
Zitting nr.	520
Stemuitslag (voor/tegen/onthoudingen)	215/1/4

1. **Conclusies**

- 1.1 Het EESC acht een doeltreffende en doelmatige hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (CEAS) en een verbetering van de legale toegangskanalen tot de Europese Unie onontbeerlijk, vanuit het perspectief van respect voor de rechten van mensen die vervolgd worden.
- 1.2 In dit verband zou moeten worden gestreefd naar een echt gemeenschappelijk en voor alle lidstaten verplicht systeem dat alle nationale wetgevingen harmoniseert, of – bij ontstentenis daarvan – ten minste naar een gemeenschappelijk systeem voor de wederzijdse erkenning van asielbeslissingen tussen alle lidstaten van de EU dat een echt gemeenschappelijk Europees asielstelsel (CEAS) mogelijk maakt.
- 1.3 Het EESC oordeelt in elk geval positief over de voorgestelde doelstelling om de procedures voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat te verbeteren en te versoepelen teneinde de doelmatigheid ervan te vergroten, maar pleit voor verduidelijking en opneming van bepalingen inzake procedurele waarborgen, de individuele behandeling van de aanvragen, handhaving van de discretionaire bepalingen, behoud van de termijn voor beëindiging van de verplichte overname door een lidstaat, de rechten van verzoekers en de beperking van het corrigerende hervestigingsmechanisme.
- 1.4 Het is noodzakelijk om te zorgen voor de samenhang van de in de verordening voorgestelde bepalingen en de bestaande vooruitzichten op dit gebied en de gerelateerde maatregelen die de Commissie wil treffen in het kader van een fundamentele verandering van het CEAS, evenals voor de samenhang met andere beleidsgebieden van de Unie.
- 1.5 Alle lidstaten moeten worden belast met het verstrekken van gedetailleerde en actuele informatie aan de aanvrager over de procedures in het kader van het Dublinsysteem in overeenstemming met de eisen die zijn vastgesteld in artikel 4.
- 1.6 Ook moet het evenredigheidsbeginsel worden gewaarborgd ter ondersteuning van de daadwerkelijke duurzaamheid van het systeem met betrekking tot de snelle toegang van de aanvragers tot de asielprocedure, en van de capaciteit van de overheden van de lidstaten bij de tenuitvoerlegging van de regeling.

2. **Achtergrond**

- 2.1 Op 6 april 2016 heeft de Commissie een mededeling gepubliceerd waarin tekortkomingen in het ontwerp en de toepassing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden vastgesteld, met name in de bepalingen van Dublin, en vijf prioritaire gebieden worden aangewezen om deze situatie te verbeteren.
- 2.2 De Commissie stelt voor om het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te hervormen om een billijker, efficiënter en duurzamer stelsel tot stand te brengen door middel van wijziging van de huidige Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten, om te

bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming.

2.3 De Commissie constateert dat het Dublin-systeem er niet op was berekend om de duurzame, eerlijke en doeltreffende verdeling te verzekeren van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming in de EU. Het zogeheten "Dublin-systeem" heeft niet goed gewerkt, en evenmin op een homogene manier: de ervaring van de afgelopen jaren heeft geleerd dat, in geval van grootschalige migratiestromen, een beperkt aantal lidstaten de meerderheid van de verzoeken om internationale bescherming moet behandelen, hetgeen soms tot een toenemende niet-naleving van de asielnormen van de Europese Unie heeft geleid.

2.4 Om deze tekortkomingen te beperken, stelt de Commissie voor om de verordening te wijzigen, met de volgende doelstellingen:

- de doeltreffendheid vergroten van het systeem om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming;
- het misbruik van het asielstelsel ontmoedigen en secundaire migratie van asielzoekers binnen de EU voorkomen;
- een eerlijker verdelingssysteem vaststellen door middel van een correctiemechanisme dat automatisch detecteert of een lidstaat wordt geconfronteerd met een onevenredig aantal asielaanvragen;
- de verplichtingen verduidelijken van asielzoekers in de Europese Unie en van de gevolgen van niet-naleving van deze verplichtingen;
- de Eurodac-verordening wijzigen om deze aan te passen aan de wijzigingen in het Dublin-systeem, zodat kan worden gezorgd voor de correcte toepassing van dit systeem;
- het mandaat van het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) versterken door het Asielagentschap van de Europese Unie op te richten.

3. **Analyse**

3.1 **Voorgestelde Dublin-criteria voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat**

In de huidige Verordening (EU) nr. 604/2013 heeft het meest gangbare algemene criterium voor het bepalen van de overdracht, betrekking op de documentatie en de plaats van binnenkomst van verzoekers om internationale bescherming, waardoor de lidstaten met een buitengrens een belangrijke verantwoordelijkheid op zich moeten nemen. De gegevens die zijn geregistreerd in Eurodac en het Visuminformatiesysteem (VIS) worden door de meeste lidstaten aanvaard als bewijs, al worden ze soms onvoldoende geacht.

Voorgesteld wordt nu om het criterium voor het aanwijzen van de lidstaat slechts één keer toe te passen. Bovendien voorziet artikel 9 van het voorstel erin dat een verzoeker in de eerste lidstaat waar hij of zij binnenkomt het verzoek moet indienen, ongeacht of de binnenkomst irregulier was of de betrokkene legaal in dat land verblijft. De hiërarchische criteria in de artikelen 10 tot en met 17 bevatten gelijksoortige bepalingen:

- 3.1.1 **Minderjarigen:** In de voorgestelde hervorming worden de bestaande bepalingen gehandhaafd, maar alleen voor niet-begeleide minderjarigen die om internationale bescherming verzoeken.
- 3.1.2 **Gezinsleden:** In het voorstel wordt de definitie van gezinsleden in twee opzichten uitgebreid: de definitie wordt uitgestrekt naar broers en zussen, en gezinnen die vóór binnenkomst in de lidstaat zijn gevormd -niet noodzakelijkerwijs in het land herkomst, zoals in Dublin III nog het geval was -, worden in aanmerking genomen. Beide punten zijn van cruciaal belang, en we leggen bijzondere nadruk op de situaties van ontbrekende bescherming die feitelijk ontstaan als gevolg van het aanmerken van broers en zussen als "niet-gezinsleden" en die in veel gevallen betrekking hebben op niet-begeleide minderjarigen, van wie de enige familiebanden die met broers en/of zussen zijn.
- 3.1.3 **Verblijfstitel of visum:** In het voorstel blijft een lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming wanneer deze lidstaat een verblijfstitel heeft afgegeven, hoewel er overwegingen worden ingevoerd om de criteria voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat te verduidelijken.
- 3.1.4 **Irreguliere binnenkomst van een lidstaat:** In het voorstel worden de bepalingen inzake beëindiging van de verantwoordelijkheid na twaalf maanden vanaf de datum waarop de onregelmatige grensoverschrijding heeft plaatsgevonden, geschrapt.
- 3.1.5 **Discretionaire bepalingen:** In het voorstel wordt een limiet gesteld aan de capaciteit van de lidstaten en wordt alleen ruimte gelaten voor de mogelijkheid om de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming waarvoor een lidstaat niet verantwoordelijk is, over te nemen op basis van familiebanden die niet onder de definitie van gezinsleden vallen.
- 3.1.6 In verband met afhankelijke personen worden er geen wijzigingen voorgesteld, zodat, wanneer een verzoeker wegens een zwangerschap, een pasgeboren kind, een ernstige ziekte, een zware handicap of hoge leeftijd, afhankelijk is van de hulp van zijn kind, broer of zus of ouder - altijd wettig verblijvend in een van de lidstaten -, of wanneer deze persoon afhankelijk is van de hulp van de verzoeker, de lidstaten er normaliter zorg voor dragen dat de verzoeker kan blijven bij of wordt verenigd met dat kind, die broer of zus, of die ouder, op voorwaarde dat er in het land van herkomst familiebanden bestonden, de betrokkene of de verzoeker in staat is voor de afhankelijke persoon te zorgen en de betrokkenen schriftelijk hebben verklaard dat zij dit wensen.
- 3.2 **Procedure voor het aanwijzen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming**
- 3.2.1 Het voorstel voor de herziening van de Dublin-verordening heeft als doel het systeem eerlijker en duurzamer te maken, de procedure te vereenvoudigen en de doeltreffendheid ervan te vergroten, maar de voorgestelde wijzigingen zijn niet altijd gericht op de verwezenlijking van deze doelen.

Artikel 3 van het herzieningsvoorstel voorziet in een analyse van de criteria voor de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming voorafgaand aan de aanwijzing van de verantwoordelijke lidstaat, en zonder al een beoordeling te maken van het bestaan van gezinsleden in een andere lidstaat of de behoeften van de minderjarigen.

De ontvankelijkheidscriteria die al van tevoren kunnen worden beoordeeld zijn "veilig derde land", "eerste land van asiel", "veilig land van herkomst" en het juridisch niet vastomlijnde begrip "gevaar voor de veiligheid".

Het voorstel voert wijzigingen in ten aanzien van de termijnen, die aanzienlijk worden verkort, en de terugnameprocedures worden versoepeld.

3.2.2 In de herziening worden de omstandigheden geschrapt die leiden tot beëindiging van de verantwoordelijkheid zoals vastgesteld in het huidige artikel 19 (dat de verzoeker het grondgebied van de EU ten minste drie maanden vrijwillig heeft verlaten of is uitgezet). Het uitgangspunt is dat de lidstaat zelf verantwoordelijk is voor elk verzoek dat op enig moment door iemand wordt gedaan, ook al is de betrokkene gedurende langere perioden teruggekeerd naar zijn of haar land van herkomst, zijn zijn of haar persoonlijke of gezinsomstandigheden in die tussentijd veranderd of zijn de voorwaarden van de betrokken lidstaat substantieel gewijzigd.

3.3 **Procedurele garanties en eerbiediging van de grondrechten in de procedure voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat**

3.3.1 **Recht op informatie:** In artikel 6, lid 1, wordt voorzien in het recht op informatie van verzoekers om internationale bescherming die worden onderworpen aan de procedure voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat en wordt gespecificeerd welke informatie moet worden verstrekt.

3.3.2 **Recht op een doeltreffende voorziening in rechte:** In artikel 27 van het voorstel tot herziening wordt voorzien in de verplichting om een verzoeker onverwijld schriftelijk in kennis te stellen van het besluit om hem of haar over te dragen aan de verantwoordelijke lidstaat en te informeren over de mogelijkheid om beroep tegen het besluit in te stellen. Artikel 28 waarborgt het opschortende effect van de rechtsmiddelen tegen besluiten tot overdracht van verzoekers om internationale bescherming, waarbij termijnen worden vastgesteld, zij het te korte (niet meer dan zeven dagen voor het instellen van beroep) voor deze herzieningsprocedure.

3.3.3 **Recht op bewegingsvrijheid en bewaring van verzoekers die zijn onderworpen aan procedures voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat:** In artikel 29 van het voorstel wordt voorzien in een verkorting van de termijnen van de procedures wanneer de verzoeker in bewaring wordt gehouden. Ook wordt de tijd om de overdracht uit te voeren teruggebracht van zes tot vier weken; vindt de overdracht niet plaats binnen deze termijn, dan moet de betrokkene in vrijheid worden gesteld.

3.4 Verplichtingen en sancties

3.4.1 Met het voorstel wordt een aantal verplichtingen voor verzoekers om internationale bescherming uitdrukkelijk ingevoerd, namelijk de verplichting om:

- het verzoek om internationale bescherming in te dienen in het eerste land waar de verzoeker op irreguliere wijze is binnengekomen of in het land waar de verzoeker legaal verblijft;
- alle informatie en alle bewijselementen zo spoedig mogelijk over te leggen, en uiterlijk tijdens het onderhoud dat is bedoeld om de verantwoordelijke lidstaat aan te wijzen, en om mee te werken met de autoriteiten van de lidstaat die belast is met het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat;
- aanwezig te zijn en ter beschikking te staan van de autoriteiten van de lidstaat die de verantwoordelijke lidstaat moet aanwijzen;
- mee te werken aan de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

3.4.2 Indien de verzoeker niet aan deze verplichtingen voldoet, wordt in artikel 5 voorzien in onevenredige procedurele gevolgen en opvangregelingen, die in strijd zijn met de normen van de huidige richtlijn inzake de procedure (Richtlijn 2013/32/EU) en inzake opvang (Richtlijn 2013/33/EU) en met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie:

- Wanneer het verzoek niet wordt ingediend in de lidstaat waar de verzoeker legaal verblijft of in de lidstaat waar de verzoeker op irreguliere wijze is binnengekomen, wordt het verzoek in een versnelde procedure behandeld overeenkomstig artikel 31, lid 8, van Richtlijn 2013/32/EU. In dit artikel wordt hiervoor echter niet voorzien in een versnelde procedure, zodat deze bepaling leidt tot een uitbreiding van de gevallen waarin een procedure wordt toegepast die, in de praktijk, neerkomt op een verkorting van de termijnen voor de behandeling ten gronde van het verzoek en op aantasting van waarborgen, en die het moeilijker maakt om binnen deze korte termijnen kwetsbare profielen te identificeren. Dit wordt met name relevant bij de verplichting die artikel lid 24, lid 3, van Richtlijn 2013/32/EU oplegt om geen versnelde procedures toe te passen op bijzonder kwetsbare verzoekers.
- De aangedragen informatie en documenten worden slechts in aanmerking genomen tot het moment van het onderhoud dat bedoeld is om de verantwoordelijke lidstaat aan te wijzen. De staving van familiebanden vereist echter in veel gevallen bewijs van afstamming, dat op zich kan laten wachten.
- De verzoeker wordt uitgesloten van de opvangvoorzieningen waarin wordt voorzien in de artikelen 14 tot en met 19 van Richtlijn 2013/33/EU in elke andere lidstaat, waaronder de toegang tot onderwijs voor minderjarigen (artikel 14 van Richtlijn 2013/33/EU), hetgeen een duidelijke inbreuk vormt op het recht op onderwijs van minderjarigen (de artikelen 14 en 24 van het Handvest van de grondrechten), gezondheidszorg die verder gaat dan alleen de behandeling van spoedeisende gevallen (artikel 19 van Richtlijn 2013/33/EU) en een toereikende levensstandaard die de verzoeker in staat stelt in zijn of haar basisbehoeften te voorzien en die de bescherming van zijn of haar lichamelijke en geestelijke gezondheid waarborgt (artikel 17 van Richtlijn 2013/33/EU).

- De mogelijkheid om beroep in te stellen tegen een afwijzing van het verzoek om internationale bescherming voor verzoekers die na de afwijzing reeds aan een andere lidstaat zijn overgedragen wordt uitgesloten (artikel 20, lid 5, van het voorstel). Deze bepaling kan in strijd zijn met artikel 46 van Richtlijn 2013/32/EU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten.

3.5 Correctiemechanisme voor toewijzing

Met het oog op mogelijke onevenredigheden in de aantallen verzoeken waarvoor elke lidstaat op basis van de bovengenoemde criteria verantwoordelijk is, wordt een corrigerend toewijzingssysteem ingesteld. Om te bepalen of er sprake is van een dergelijk situatie wordt er op basis van het bbp en de bevolkingsomvang een referentiewaarde berekend voor het aantal verzoeken en hervestigde personen waarvoor elke lidstaat verantwoordelijkheid kan nemen. Als dit cijfer het niveau van 150 % van deze referentiewaarde overschrijdt, wordt het correctiemechanisme automatisch geactiveerd en worden verzoekers om internationale bescherming van de betrokken lidstaat (begunstigde lidstaat) hervestigd in andere lidstaten (de lidstaat van hervestiging) die een minder zware last dragen.

3.6 Versterking van het Eurodac-systeem

Het voorstel van de Commissie omvat een aanpassing van het Eurodac-systeem om het in 2000 ingestelde systeem voor de organisatie en het gebruik van een Europese gegevensbank met de vingerafdrukken van verzoekers om internationale bescherming en verschillende categorieën emigranten die zich in een legale situatie bevinden te verbeteren. Het doel van het systeem is de toepassing van de Dublin-verordening te vergemakkelijken door de lidstaat aan te wijzen die het eerste punt van binnenkomst in de EU is van een verzoeker om internationale bescherming. Het voorstel voorziet in de mogelijkheid om het toepassingsgebied van het systeem uit te breiden en ook gegevens van personen uit derde landen die geen verzoekers om internationale bescherming zijn en illegaal in de EU verblijven op te nemen.

3.7 Nieuw mandaat voor het asielagentschap van de EU

De Commissie stelt voor om het mandaat van het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) te wijzigen om de werking van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel en de Dublin-verordening te verbeteren.

De Commissie beoogt de omvorming van het EASO door een uitbreiding van zijn mandaat met meer taken met het oog op een doeltreffende toepassing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel.

4. Specifieke aanbevelingen

4.1 Niet-begeleide minderjarigen

De bepalingen zijn in strijd met "het belang van de minderjarige" gezien het hoge aantal gevallen van niet-begeleide minderjarigen die, als gevolg van verschillende omstandigheden,

geen toegang tot de procedure voor verzoeken om internationale bescherming krijgen. Ook garanderen deze bepalingen geen beoordeling van hun individuele behoeften.

4.2 Irreguliere binnenkomst in een lidstaat

De afschaffing van de beëindiging van de verantwoordelijkheid na twaalf maanden vanaf de datum waarop de irreguliere grensoverschrijding heeft plaatsgevonden, lijkt niet in overeenstemming te zijn met een van de prioritaire doelstellingen van de hervorming, te weten een duurzame verdeling van verantwoordelijkheden en een billijker systeem garanderen. De afschaffing van de beëindiging zal deze billijkheid niet garanderen voor lidstaten met een buitengrens.

4.3 Discretionaire bepalingen

- 4.3.1 Het EESC is het er niet mee eens dat de bepaling wordt beperkt tot alleen familiebanden die niet onder de definitie van gezinsleden vallen, aangezien het van fundamenteel belang is om ermee rekening te houden dat er zich in een bepaalde lidstaat niet alleen kwantitatieve verstoringen kunnen voordoen – als gevolg van het aantal verzoekers om internationale bescherming – maar ook kwalitatieve, die raken aan kwesties die verband houden met de doeltreffende toepassing van Richtlijn 2013/32/EU betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming wat betreft de toegang tot asielprocedures voor verzoekers om internationale bescherming, informatie en counseling, procedurele waarborgen en bijzondere procedures voor personen die deze behoeven. Ook de herschikte Richtlijn 2013/33/EU betreffende opvangvoorzieningen bevat gemeenschappelijke normen om te waarborgen dat verzoekers om internationale bescherming in alle lidstaten vergelijkbare leefomstandigheden genieten, evenals de volledige eerbiediging van hun grondrechten.
- 4.3.2 Het kan zijn dat een bepaalde lidstaat niet in staat is om de uitvoering van de in deze richtlijnen vervatte bepalingen te garanderen. Daarom is het noodzakelijk om de formulering van de Dublin III-verordening te handhaven ten aanzien van het besluit van een lidstaat om over te gaan tot de behandeling van een in die lidstaat ingediend verzoek om internationale bescherming, ook al valt de behandeling niet onder zijn verantwoordelijkheid.
- 4.3.3 Ook moet in aanmerking worden genomen dat veel verzoekers om internationale bescherming een ernstige ziekte en/of een belangrijke handicap hebben en in geen enkele lidstaat familiebanden hebben, maar, vanwege bijzondere omstandigheden – om medische redenen – niet aan de verantwoordelijke lidstaat kunnen worden overgedragen, waardoor hun afhankelijkheidsrelatie met de lidstaat waar ze hun verzoek om internationale bescherming hebben geformuleerd wordt bestendig. Deze situaties moeten worden opgenomen in de voorgestelde formulering van de discretionaire bepalingen.
- 4.3.4 Overname om humanitaire of culturele redenen is onontbeerlijk om de zorg voor personen die om internationale bescherming verzoeken en zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden te waarborgen in overeenstemming met de bepalingen van Richtlijn 2013/32/EU en de gedifferentieerde behandeling op basis van een beoordeling van hun specifieke omstandigheden.

4.4 Procedure voor het aanwijzen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming

4.4.1 De ontvankelijkheidsbeoordeling - zonder voorafgaande analyse van het bestaan van gezinsleden in een andere lidstaat of de behoeften van minderjarigen - kan, wanneer een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, in botsing komen met het recht op een gezinsleven, zoals erkend in artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

4.4.2 De automatische toepassing van de begrippen "veilig derde land", "eerste land van asiel", "veilig land van herkomst" en het juridische begrip "gevaar voor de veiligheid" kan leiden tot discriminatie op grond van nationaliteit of vluchtroute. Bovendien bepaalt artikel 3, lid 3, dat er in het geval van een veilig land van herkomst en risico voor de veiligheid een versnelde procedure zal worden toegepast. Deze versnelde behandeling mag in geen geval afdoen aan de procedurele waarborgen als gevolg van de verkorting van termijnen. Dit mag er evenmin toe leiden dat dergelijke verzoeken om internationale bescherming niet individueel worden behandeld, hetgeen op grond van artikel 10, lid 3, onder a), van Richtlijn 2013/32/EU niet is toegestaan.

4.4.3 Artikel 33 van het voorstel zorgt voor geen enkele verbetering met betrekking tot de doorgifte van informatie over kwetsbare gevallen, medische omstandigheden en andere bijzonderheden van verzoekers die zullen worden overgedragen tussen lidstaten, ofschoon dit een van de grootste geconstateerde tekortkomingen in de toepassing van het Dublin-systeem is.

4.4.4 De bepaling inzake de beëindiging van de verantwoordelijkheid wanneer de verzoeker langer dan drie maanden vrijwillig de EU heeft verlaten of is uitgezet kan leiden tot situaties waarin geen rekening wordt gehouden met gezinsrelaties die tot stand zijn gekomen in het land van herkomst na een eerste verzoek om internationale bescherming in de EU of waarin de opvang- en procedurele voorwaarden in de verantwoordelijke lidstaat die op het moment van het eerste verzoek nog wel werden vervuld, op het moment van het tweede verzoek niet meer worden gegarandeerd.

4.5 Procedurele waarborgen

4.5.1 Met betrekking tot het recht op informatie houdt de bepaling inzake de verstrekking van informatie door middel van een brochure er geen rekening mee dat deze in de meeste lidstaten alleen algemene informatie bevat, in een taal die voor verzoekers niet of nauwelijks te begrijpen is. Deze informatie moet altijd tijdens het onderhoud worden verstrekt.

4.5.2 Wat betreft het recht op een doeltreffende voorziening in rechte zijn wij van mening dat deze voorziening niet mag worden beperkt tot alleen de drie vermelde omstandigheden, omdat dit de toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte zou beperken:

- risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de lidstaat die verantwoordelijk is als gevolg van tekortkomingen in het asielsysteem;

- overdrachtsbesluiten op basis van het criterium van artikel 10 (minderjarigen), het criterium van de artikelen 11, 12 en 13 (gezinsleden) en het criterium van artikel 18 (afhankelijke personen);
- besluiten tot aanwijzing van de verantwoordelijkheid voor de behandeling (geen overdracht) wanneer de criteria betreffende gezinsleden niet zijn toegepast.

4.5.3 Met betrekking tot het recht op bewegingsvrijheid en de mogelijkheid om verzoekers in bewaring te houden die zijn onderworpen aan een procedure voor de aanwijzing van de verantwoordelijke lidstaat, voert de beperking van de bewaringstermijn (twee weken) niets nieuws in ten aanzien van de uitzonderlijke gevallen waarin een bewaringsbevel moet worden uitgevaardigd. Gegeven de door de Commissie zelf waargenomen uiteenlopende praktijken van de lidstaten, is het aan te bevelen om duidelijke en precieze criteria vast te stellen voor de uitzonderlijkheid van de bewaring en voor de beoordeling van de noodzaak en evenredigheid van de maatregel.

4.6 Correctiemechanisme voor toewijzing

4.6.1 De toepassing van zo een hoog criterium, 150 % van de capaciteit van de betrokken lidstaat, kan afbreuk doen aan de procedurele en opvangvoorwaarden waarmee verzoekers om internationale bescherming die zich reeds in deze lidstaat bevinden te maken krijgen. Indien, overeenkomstig de criteria, een bepaalde opvangcapaciteit is vastgesteld, lijkt het logisch om dit mechanisme te activeren als die capaciteit wordt overschreden en niet te wachten tot een drempel van 150 % is bereikt. Wil dit herverdelingsmechanisme effect sorteren, dan moet het bovendien gelden voor iedereen die in aanmerking komt voor het aanvragen van asiel, ongeacht het land van oorsprong.

4.6.2 Dit mechanisme wordt toegepast voordat de verantwoordelijke lidstaat wordt aangewezen, wat achteraf gebeurt door de lidstaat waar de verzoeker is hervestigd. Dit betekent dat de verzoeker om internationale bescherming, na te zijn overgedragen door de begunstigde lidstaat aan de lidstaat van hervestiging, opnieuw kan worden overgedragen aan een derde lidstaat waar zich gezinsleden van de verzoeker bevinden, hetgeen duidt op een gebrek aan doeltreffendheid van het systeem en kan leiden tot grote vertraging bij de toegang tot de procedure voor de vaststelling van de internationale beschermingsstatus.

4.6.3 Bovendien wordt, aangezien dit mechanisme automatisch is, geen rekening gehouden met de individuele omstandigheden van de verzoekers om internationale bescherming of met de bijzondere behoeften van kwetsbare personen die overdracht aan de lidstaat van hervestiging niet raadzaam maken.

4.6.4 Het correctiemechanisme houdt geen rekening met verzoekers om internationale bescherming die zijn gearriveerd voordat deze hervorming in werking treedt. Verzoekers op wie de criteria voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat eerder niet van toepassing waren, worden uitgesloten van hervestiging overeenkomstig artikel 3, evenals verzoekers die in de lidstaat arriveren voordat het niveau van 150 % van de capaciteit wordt bereikt. Dit alles kan afbreuk doen aan het uiteindelijke doel van dit mechanisme en zal mogelijk een zeer beperkt effect

hebben op de verdeling van verantwoordelijkheid voor de behandeling van verzoeken en op de opvang van verzoekers.

- 4.6.5 De mogelijkheid dat lidstaten zich onttrekken aan dit correctiemechanisme door een bedrag te betalen voor elke niet-hervestigde verzoeker om internationale bescherming op zijn grondgebied kan leiden tot situaties van discriminatie waarin lidstaten op grond van religie, etnische afkomst of nationaliteit kiezen welke verzoekers om internationale bescherming zij op hun grondgebied accepteren en welke niet.

4.7 **Eurodac-systeem**

Elke overweging met betrekking tot de aanpassing van de verordening moet de noodzaak en evenredigheid van de vastgestelde maatregelen rechtvaardigen, rekening houdend met de gevoeligheid van de opgenomen gegevens, met name in verband met verzoekers om internationale bescherming en de vertrouwelijkheid van de procedure.

4.8 **Mandaat van het asielagentschap van de EU**

Vanuit het EESC steunen we de ingediende voorstellen, aangezien de oprichting van het EASO niet heeft voldaan aan de verwachtingen. Wij achten het noodzakelijk om in het nieuwe voorstel de rol van het huidige forum voor de raadpleging van organisaties te versterken en verder te ontwikkelen, aangezien deze rol in de praktijk zeer beperkt is. Het toekomstige agentschap moet de informatie van deze organisaties en het werk dat ze in elke lidstaat verrichten om de correcte toepassing en tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk Europees asielsysteem te monitoren in aanmerking nemen.

Brussel, 19 oktober 2016

Georges DASSIS

Voorzitter van het Europees Economisch en Sociaal Comité
